

[Per Hækkerup.]

tidligere, nemlig under forhandlingerne i begyndelsen af sidste måned, fået udsat den endelige principielle stillingtagen, der oprindeligt var forudsat at skulle ske i slutningen af juni, til at skulle ske på mandag, og det ville formentlig ikke på nogen som helst måde gavne vor forhandlingsposition, hvis vi mødte frem med ønske om yderligere udsættelse, så meget mere som det, der her er tale om, jo er en principbeslutning, som skal danne udgangspunkt for de konkrete forhandlinger om traktatens endelige udformning, en udformning der jo på en række områder ikke ligger helt klar endnu.

Jeg vil også gerne lægge vægt på, at selv om Danmark naturligvis — sådan må vi opfatte det — kunne vælge i dag ikke at tilslutte sig de syv, men måske gøre det på et lidt senere tidspunkt, må vi regne med, at de tilsagn, vi har opnået fra engelsk og svensk side og formentlig vil opnå fra de andre landes side, er betinget af, at vi er med fra starten — jeg har forstået den højtærede udenrigsminister således — og at det derfor vil være utilrådeligt for os, at vi altså vil kunne sætte vigtige danske interesser på spil, hvis vi ikke tager stilling i løbet af denne debat og ikke kan tilkendegive et dansk standpunkt, når udenrigsministrene mødes på mandag i Stockholm.

Oppositionen har også fremført, at regeringen har undladt at undersøge vilkårene for Danmarks optagelse i de seks, og at dette betegner et brud på den linje, der hele tiden har været regeringens og regeringspartierne med tilslutning fra de øvrige partier i dette spørgsmål.

De generelle betingelser og vilkår for optagelse i de seks kender vi alle sammen og har kendt dem i det sidste par år, nemlig siden Romtraktaten blev vedtaget. Hvis vi skal kende de specielle vilkår, kan man sige, for Danmarks tilslutning til de seks, må det naturligvis forudsætte detaljerede forhandlinger enten med de seks' kommission eller med de seks landes regeringer. Det, der her særlig interesserer Danmark, vil naturligvis være at kende de specielle vilkår på landbrugsområdet. Nu er forholdet det, at de seks lande ikke har kunnet afslutte deres indbyrdes forhandlinger om, hvilken landbrugspolitik og hvilken land-

brugsordning de vil gennemføre, og der er ting, som tyder på, at den omstændighed, at Danmark ønskede at optage konkrete forhandlinger med de seks lande om landbrugets vilkår, ville kunne sætte forhandlinger mellem de seks i gang i en sådan udstrækning, at man kunne få en landbrugsordning fastlagt i løbet af forholdsvis kort tid. Vi ville altså ikke på dette specielle område, for os måske det vigtigste, kunne vente at få noget svar på eller tilkendegivelse af, hvorledes de seks landes fremtidige landbrugsplan bliver udformet. Men det må også være helt indlysende, at hvis vi skulle optage forhandlinger med de seks om betingelserne for dansk tilslutning, ville det naturligvis forudsætte, på samme måde som det har været i forhold til de syv, en række detaljerede forhandlinger med kommissionen og måske med de enkelte lande inden for de seks. Man kan ikke forestille sig, at de seks lande skulle være villige til at indgå på sådanne tidkrævende, politisk og økonomisk forpligtende forhandlinger, medmindre der på forhånd lå en tilkendegivelse fra dansk side om, at hvis vi fik tilfredsstillende svar på vore spørgsmål, ville vi tilslutte os de seks. Forudsætningen for optagelse af sådanne forhandlinger ville altså være, at vi havde vedtaget i princippet at gå ind i de seks og så ville lade vor endelige konkrete afgørelse afhænge af, hvilke forhandlingsresultater vi kunne opnå.

Men jeg tror, man skal gøre sig ganske klart, at vi ikke kan forhandle med England og Sverige og andre lande inden for de syv om de ganske bestemte vilkår, Danmark kan opnå, hvis vi tilslutter os de syv, og samtidig på tilsvarende måde forhandle med de seks om de konkrete vilkår, vi kan opnå, hvis vi tilslutter os de seks. Så ville ingen af parterne tage vor forhandling for oprigtig, og så ville vi efter min opfattelse ikke have haft muligheder for at opnå det, vi trods alt har kunnet opnå gennem forhandlingerne med England og Sverige.

Det har også i oppositionspressen været fremført, at det var forkert, at regeringen havde taget standpunkt i spørgsmålet om principiel tilslutning til de syv; det har jeg set fremført også af ordføreren for de konservative, det ærede medlem hr. Poul Møller, i en kronik, han skrev i mandags i Dagens Nyheder. Jeg føler mig aldeles overbevist